

LÜTUFLA KURTULDUNUZ

Okuma: Romalılar 5

Lütuf

Tanrı'nın lütufu, O'nun insanlığa yönelik sevgi dolu armağanıdır. Hiç kimse Tanrı'nın lütfunu hak etmez. Tanrı'nın lütufu, günahların bağışlanması ve kurtuluş için Rab İsa Mesih'i armağan etmesiyle harika bir şekilde gösterilmiştir:

*"Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor. Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü."
(Romalılar 5:8).*

Tanrı'nın lütufu, hiç kimsenin hak etmediği lütfudur.

Tanrı elçi Pavlus'a lütuf gösterdi. Hristiyanlara zulmetmiş olmasına rağmen Tanrı onu bağışlamıştır (Elçilerin İşleri 8:3). Pavlus daha sonra şöyle yazdı:

"Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim. Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütufu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütufu emek verdi." (1. Korintliler 15: 9-10).

Yanlış düşünce!

Birçok insan yaptıklarıyla kurtuluşa erişebileceklerini düşünür. Bu doğru değildir. Elçi Pavlus Rab için çok çalıştığını söylese de sonunda bunun kendisini kurtarmayacağını biliyordu. Kurtuluş Tanrı'nın **armağanıdır** ve bir armağan kazanılamaz. Ancak **ücretler hak edilir** ve kazanılır ve Pavlus bize ölümü **kazandıığımızı** söyler:

"Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır." (Romalılar 6:23).

Daha önce de öğrendiğimiz gibi, günah işlediğimiz için ölümü hak ederiz, ama Tanrı lütfuyla bize bundan kurtuluş sunar. Tanrı bize kurtuluşu yaşamımızda kötülükten çok iyilik yaptığımız için bir ödül olarak vermez. İyi davranışlarımız ve iyi işlerimiz Tanrı'nın lütfunu kazandırmaz, çünkü günahların bağışlanması ve ölümsüzlük Tanrı'nın **armağanıdır**. Bunlar hiçbir şekilde kazanılamaz ya da satın alınamaz.

"Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırırdı. Bu lütuf bize zamanın başlangıcından önce Mesih İsa'da bağışlanmış, şimdi de O'nun gelişiyi açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla ışığa çıkarmıştır." (2.Timoteos 1:9)

Elçi Pavlus der ki:

"İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. 9Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir." (Efesliler 2:8-9).

Efesliler 1:7 bunu açıklar: **"Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk."**

Elçi Pavlus bizi kurtarabilecek olan Rab İsa'nın armağanı için Tanrı'ya şükreder:
"Anlatılamaz armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!" (2. Korintliler 9:15).

İmanın önemi

Pavlus Efesliler 2:8'de (yukarıda) bize Tanrı'nın lütfuyla "iman aracılığıyla" kurtulduğumuzu söyler. Bu, ancak O'na iman ettiğimiz takdirde kurtulabileceğimiz anlamına gelir. İbraniler 11:6 bize şunu söyler:

"İman olmadan Tanrı'ya hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir."

Yeni Antlaşma'daki 'iman' ve 'inanç' sözcükleri aynı Grekçe sözcükten gelir ve bu nedenle güvenmek fikrini de içeren aynı anlama sahiptir. Bu, Kutsal Kitap'ın 'iman' ile ne kastettiğini anlamamıza yardımcı olur. Tanrı'ya iman etmek demek, O'na ve vaatlerine inanmak ve güvenmek demektir; böylece hayatımızı tam bir güvenle O'nun himayesine bırakırız. Küçük bir çocuğun babasına güvendiği gibi, biz de her konuda Tanrı'ya güvenmeyi öğrenmeliyiz.

İman, Tanrı'ya ve O'nun amacına tam bir güvenle sonuçlanan inanç ve güvendir.

Ders 12'de İbrahim'in olağanüstü imanının iki örneğini inceledik. İlk örnekte İbrahim Tanrı'ya güvenmiş ve Tanrı'nın onu nereye götüreceğini bilmeden ülkesini terk etmişti. İkincisinde ise İbrahim, Tanrı'nın söylediği gibi oğlu İshak'ı sunmaya hazır, çünkü Tanrı'nın İshak'ı ölümden dirilteceğine inanıyordu.

İbrahim itaat ederek - Tanrı'nın buyurduklarını yerine getirerek - imanını gösterdi. Bu bizim için önemli bir derstir: gerçek iman Tanrı'ya itaat ederek kendini gösterir. Eğer Tanrı'ya gerçekten iman edersek, O'nun istediklerini yapar ve O'nun yollarını izleriz. Hristiyan yaşam tarzının benimsemediğimiz ve Mesih'i takip etmemizi sağlamayan iman, gerçek iman değildir:

" Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür." (Yakup 2:17)

Tanrı'ya ve vaatlerine iman, Tanrı'nın buyruğunu okumaktan ve öğretisini anlamaya çalışmaktan gelir (Romalıları 10:13-17).

İnanç ve doğruluk

Bizler doğar, var olur ve ölürüz. Tanrı'nın gözünde doğru görünmek ve kendimizi kurtarmak için hiçbir şey yapamayız. Doğruluk yalnızca Tanrı'dan gelebilir. Tanrı lütfuyla günahlarımızı bağışlayacak ve O'na iman edersek bizi doğruymuşuz gibi muamele edecektir. Yaratılış 15:6 şöyle der: "İbrahim RAB'be iman etti ve RAB (Tanrı) bunu ona doğruluk olarak saydı."

Yeni Ahit'te Romalılar 4:2-5 İbrahim'den bahseder ve aynı mesajı verir. Kutsal Kitap'taki 'aklamak' sözcüğü 'doğru sayılmak' (Tanrı katında doğru kılınmak) ile aynı anlama gelir. Tanrı İbrahim'in günahlarını bağışladı ve imanı sayesinde onu doğru saydı. Tanrı'ya iman kurtuluş için gereklidir.

Romalılar 4:2-5 *Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. Kutsal Yazı ne diyor? "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı." Çalışana verilen ücret lütf değil, hak sayılır. Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır.*

Aynı bölümün ilerleyen kısımlarında elçi Pavlus İbrahim'in imanı hakkında şunları söyler:

"İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulandı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti. Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi. Bunun için de aklanmış sayıldı." (Romalılar 4:20-22).

" "Aklanmış sayıldı" sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler –Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'ya iman eden bizler– için de yazıldı. İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi." (Romalılar 4 : 24-25).

Doğru olarak kabul edilmemizin ancak Rab İsa Mesih'in kurtarıcı işi sayesinde mümkün olduğuna dikkat edin. İsa'nın bizim için öldüğüne inanmalı ve böylece onun kurbanını kabul etmeliyiz. Tanrı'ya ve O'nun Rab İsa aracılığıyla sunduğu kurtuluşa iman edersek, O'nun lütfuyla aklanabiliriz (Tanrı'nın gözünde doğru kılınabiliriz):

" Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar." (Romalılar 3 : 23-24).

Günahlarımız bizi Tanrı'dan ayırır. Tanrı'yla doğru olursak, O'nunla barış içinde oluruz (uyum içinde oluruz). Dua ederek O'na erişebilir ve O'nunla paydaşlığın tadını çıkarabiliriz. O'nun lütfuna girmiş oluruz:

"Böylece imanla aklandığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. İçinde bulunduğumuz bu lütf Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz." (Romalılar 5 : 1-2)

Eski Ahit dönemindeki öğrenciler

İsa'nın kurtarıcı işine iman kurtuluşumuz için gerekliyse, Mesih'ten önce yaşamış olanlar nasıl kurtulabilir?

Eski Ahit döneminde yaşamış olanlardan bazıları Mesih'i biliyordu! Onu ismiyle (İsa) tanımıyorlardı ama Tanrı'nın vaat edilen Oğlu - Mesih ve Tanrı Kuzusu olarak biliyorlardı. Herkesin kurtuluşa ihtiyacı olduğunu ve Tanrı'nın bunu "Tanrı Kuzusu" olacak kusursuz bir insanın ölümü aracılığıyla sağlayacağını Tanrı'nın buyruğundan anladılar. O, insanlığın kurtuluşu için kendini feda edecekti (Yaratılış 22:8, Yeşaya 53).

Elçi Pavlus Elçilerin İşleri 26:22-23'te söyledikleriyle bunu doğrulamaktadır:

"Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir. Onlar, Mesih'in acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi."

Böylece İbrahim ve diğer birçok Eski Ahit karakteri, Rab'bin yaşamı ve işiyle ilgili Müjde kayıtlarını okuma ayrıcalığına sahip olmamalarına rağmen, Mesih İsa'nın kurtarıcı işine inandılar.

Galatyalılar 3:8 bize Müjde'nin İbrahim'e duyurulduğunu söyler ve İsa'nın Yahudilere şöyle dediğini okuruz,

"Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi." (Yuhanna 8:56).

İbrahim, Tanrı'nın buyurduğu gibi oğlu İshak'ı kurban olarak sunmak üzereyken, Tanrı İbrahim'e onun yerine kurban edebileceği bir kuzu verdi (Yaratılış 22:13). Bu kuzu İsa'yı temsil ediyordu. Bu sembol aracılığıyla İbrahim'e İsa'nın kurban edilişi gösterildi.

Nasıl davrandığımız önemli mi?

Kurtuluş Tanrı'nın lütfuyla geliyorsa ve yaptıklarımızla kazanılamıyorsa, nasıl davrandığımızın bir önemi var mı? Kendimizi hoşnut edebilir ve yaşamımızda hoşumuza giden şeyleri yapabilir miyiz? Günah işlemekten zevk alıyorsak ve O'na hizmet etmek için yaşamımızı değiştirmiyorsak, Tanrı'nın bize lütfunu göstermeye devam etmesini bekleyebilir miyiz?

Elbette nasıl davrandığımız önemlidir! Tanrı'nın lütfunu almanın iman gerektirdiğini ve gerçek imanın Tanrı'ya itaat etmekle kendini gösterdiğini daha önce görmüştük. Elçi Pavlus sordu:

"Öyleyse ne diyelim? Lütf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim?"

(Romalılar 6:1).

Başka bir deyişle Pavlus, Tanrı'nın lütfunu göstermesi için daha fazla fırsat olsun diye insanların günah işlemeye devam edip etmemesi gerektiğini sormaktadır! Bu soruyu bir sonraki ayette yanıtlar: " Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız?" İnanlılar vaftiz olduklarında 'günaha ölmelidirler' - günah işlemeyi bırakmak için çok çaba harcamalıdır. Pavlus vaftiz olan imanlılara şöyle der:

" Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın. Bu nedenle bedeninizin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin." (Romalılar 6 : 11-12).

Eğer Tanrı'ya ve O'nun Rab İsa aracılığıyla sunduğu kurtuluşa gerçekten iman ediyorsak, davranışlarımız bunu gösterecektir. Tanrı'nın lütfuna şükrettiğimiz için Tanrı'ya daha iyi hizmet etmek isteyeceğiz. İsa'nın örneğini izlemek için elimizden gelenin en iyisini yapacağız. O zaman gerçekten onun izleyicileri oluruz. Tanrı'ya ve İsa'ya itaat etmek istemeyen kişiler gerçek öğrenciler değildir. Eğer gerçekten inanmış olsalardı, itaat ederlerdi. Gerçek imanları yoktur ve bu yüzden Tanrı'nın lütfuna erişemezler.

İnanmayı ve bu konuda hiçbir şey yapmamayı kabul edemeyiz. Hristiyan yaşam tarzını izlemek, kendi yaşamlarımızda günaha karşı savaşmayı içerir. Aynı zamanda Tanrı'yi hoşnut edecek iyi işler yapmayı da içerir. Yaşamlarımızda gerçek iman bu şekilde gösteririz. Ancak daha önce de gördüğümüz gibi, kurtuluş kazanılamayacağı için, bu eylemler kendi başlarına bizi asla doğru yapmazlar.

Öğrencilik

Vaftiz yeni bir başlangıçtır. Vaftiz edildiğimizde tüm geçmişimiz affedilir. Yine de ne kadar uğraşsak uğraşalım, hâlâ yanlış şeyler yapar ve yanlış şeyler düşünürüz. Ancak vaftiz olmuş imanlılar Rab İsa aracılığıyla Tanrı'ya gelebilirler. Dualarında hatalarını itiraf edebilirler. Eğer gerçekten üzgünlerse, Tanrı onları bağışlayacaktır.

Bu yüzden öğrenciler asla pes etmemelidir. Göklerdeki Babaları'nın sevgisi onlara yardım ederse, sonunda Tanrı'nın krallığında bir yer alacaklardır. İsa öğrencilerine şöyle dedi, " *Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü.*" (Luka 12:32).

Tanrı'nın imanlılara armağanları

İşte vaftiz olmuş imanlıların Rab İsa'nın öğrencileri olarak bu dünyada tadını çıkarabilecekleri Tanrı'nın lütfunun bereketlerinden bazıları:

- tüm günahların bağışlanması (Efesliler 1:7)
- iç huzuru (Filipililer 4 : 7)
- Mesih aracılığıyla, dua ederek Tanrı'ya erişmek (Romalılar 8 : 34)
- Tanrı, Rab İsa ve diğer inanlılarla paydaşlık (1Yuhanna 1 : 3)
- sevinç (Yuhanna 15 : 11)

- hoşnutluk (1Timoteos 6 : 6 ; Filipililer 4 : 11)
- Tanrı'nın oğulları ve kızları olmak (1Yuhanna 3 : 1, 2)
- Bu kötü dünyada umut.
- Tanrı'nın krallığında ölümsüz yaşam

Özet

1. Tanrı'nın lütfu, hiç kimsenin hak etmediği, insanlığa yönelik lütfudur. Bu lütf, Tanrı'nın bağışlama ve kurtuluş getirmek üzere Rab İsa'yı armağan etmesinde harika bir şekilde gösterilmiştir.
2. Hiç kimse kendini kurtaramaz. Sadece Tanrı'nın lütfuyla iman aracılığıyla kurtulabiliriz.
3. Tanrı'ya iman etmek, O'na ve vaatlerine inanmak ve güvenmek demektir. İman Kutsal Kitap'ı okuyarak gelir.
4. Eğer gerçek bir inancımız varsa, bu davranışlarımızda kendini gösterecektir.

Öğrenilecek ayetler: Romalılar 5:1-2

Böylece imanla akladığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz.

Okunacak pasajlar: Mezmur 32 ; Romalılar 3 : 21 - 28 ; Romalılar 4 ; Titus 2 : 11 , 13 ve Galatyalılar 3'ü tekrar okuyun.